

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ

ΠΩΣ ΞΑΝΑΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΟΙ "ΞΑΦΑΝΙΣΘΕΝΤΕΣ,"

Η περιφημος "Υψηροειδης αναζητησως εξαφανισθεντων". Πετοι ανθρωποι χανονται καθημερινωσ στις μεγαλειουπειεις. Η απεκαλυψεις του Παρισιουδ αστυνομικου Μωρις Ροσελ. Η ανα παραξενε ειδωλλιο κατω απο τις γεφυρες του Σηκουανα. Η εκπληκτικη περιπετεια της Δουϊζας Ντορναν, κλπ. κλπ.

ΔΕΣ η Γενικες Δοσφαιτες των μεγαλυπολεων ζουν απαρατητως κ' ενα τημα ξεχωριστο, την εσηρησια αναζητησως εξαφανισθεντων. Σ' αυτη την υπηρεσια ανιρπου παντα τα καλυτερα λαγωνικα της αστυνομιας. Η μοναδικη δε δουλεια τους εινε να ξαναβρισκουν τους ανθρωπουσ εκεινουσ που εξαφανιζονται αιφνιδιασ και μυστηριωδωσ.

Απο μα τελευταια Αμερικανικη στατιστικη, βλεπομε οτι εξαφανιζονται καθημερινωσ απο τη Νεα Υορκη δωδεκα ως δεκαπεντε ανθρωποι ! Το ιδιο συμβαινει και στο Παρισι, στο Λονδινο και στο Βερολινο. Το «Δελτιο εξαφανισεωσ» στις πρωτειωσεισ αυτεσ της Ευρωπαις παρουσιαιει κατα μεσον ορο δεκα εξαφανισεις την ημερα. Τωρα μάλιστα το καλοκαιρι η εξαφανισεις αυξανουν υπερβολικα κ' εινε μερες, που ο αφηρητοσ τον γινεται τρομακικωσ. Η Αστονικια υποδιαιρει τει εξαφανισεις σε διαφορεσ κατηγοριεσ. Στην πρωτη κατηγορια υπαγονται οι απωχημενεσ, των οποιων τα πτωματα ανακαλυπτονται ωστερα απο μερικεσ μερεσ. Ατολοι οι εξαφανισθεντεσ εινε κ' ο περισσοτεροι. Στη δευτερη κατηγορια υπαγονται η εξαφανισεις των ωμοφων κοριτσιων, που λερφουν θυματα διαφορων κακοποιων. Στην τριτη, η εξαφανισεις των παιδιων. Στην τεταρτη, η εξαφανισεις των ανθρωπων που παβαινουν αμνησια, κ' αυτεσ η περιπτωσεισ εχουν αυξηθη υπερβολικα μετα τον πολεμο. Τελωσ δε, στην πεμπτη κατηγορια, υπαγονται εκεινοι που εγκαταλειπον ξεφανα και κρυφά τουσ δικουσ τουσ, για να πανε να κανουν την τυχη τουσ σε μακρινα μερη...

Ο Μωρις Ροσελ, ο αρχηγωσ της Παρισινησ εσηρησιασ αναζητησως εξαφανισθεντων, μιασ απο τεισ πιο δραστηριωσ του κοσμου, αφηγηθηκε εσκατωσ στον ανατοικωτη του εκηρωμοσ της Νεασ Υορκησ μερικεσ απο τεισ πιο μυστηριωδεισ εξαφανισεισ, που αναστατωσαν την αστυνομια της κομοπολειωσ. Ασ αναφερεμεσ δυο απο τεισ πιο περιεργεσ και τεισ πιο δραματικεσ :

Εδωσ και λιγουσ μηνεσ, αντερεσ ο Μωρις Ροσελ, εωστερα απο τα μεσανυχτα, ο Παρισιωδ αστυρικλαξ Λουι Ζερουμ, μαζω με δυο συναδελφουσ του, εκανε την ταχτικη ερευνα του κατω απο τεισ γεφυρεσ του Σηκουανα. Σε καθε τετοια ερευνα του, απεκαλυπτε παντα τεισ πιο παραδοξεσ ανθρωπωνεσ τραγωδιεσ. Η γεφυρωσ του Σηκουανα, κατωσ εφτερε, εινε τη νυχτα το καταρρωτοσ του Παρισιουδ υποκοσμου : των αλητων, των ηρητιανω και των αυτηγων ανεργωσ. Ένα αλλοκοσδωλλιο λοιπον κληρωσ διατυνημιωμενω στυμωχωτικα εκει κατω, για να προσφυλαξη απο την παγωνια και να κρυφει απο το αγρωπο ματι των αστυρικλων.

Εκεινη τη νυχτα, λοιπον, οι αστυνομικωι εχαν κανει γεννωια εξαφρισμασ ! Εχαν ανακαλυψει αρχικουσ τοξικωμανεισ εγκληματιεσ, εινουσ γεγαρηκεσ με ενα σωρο επικινδυνουσ αλητεσ. Έξαφνα ομωσ ο Λουι Ζερουμ εβγαλε μια κρουνη εκπληκτικη. Εχε διακρινει στο φωσ του ηλεκτρικωυ φανου του μια εξαρετικη δωροση νεα, μ' ενα κουρειασμενω μεταξωτο φωρομα. Τα ξανθα μαλλια της ησαν αχετινα κ' ειδαν στο προσωπω της ενα βροσ τρελλησ. Η νεα αυτη κομωταν εχοντασ μια στρομια μερικεσ εφημεριδεσ. Διπλα τεισ καθωταν αγρωποσ, ενας απαισιοσ αλητεσ.

Ειδωλλιο ! συλλογιωτικη δε αστυνομικωσ, και χαμογελασε με συμπνια.

Και πραγματικα, δεν εχε γελοσι. Ατολοι ομωσ δυστυνημιωμενω εχαν γνωρισθη κ' αγαπηθη κατω απο τεισ σκοτεινεσ γεφυρεσ του Σηκουανα. Όταν κατωταν ωδηγηθηκωσ στην αστυνομια, για να εξακριβωθη η ταυτωσεισ τουσ, ο αλητεσ με το απαιοσ προσωπω ειε τα εεησ :

—Εχε δη αυτη τη νεα, εδωσ και δυο μηνεσ, να τριγωριζη οσοκα τη νυχτα στις οχθεσ του Σηκουανα. Ήταν καλοντυνη, μα φανωταν σαν να τα εχε χαμενα... Συλλογιωτικα τοτε ειτ ιωωσ εχε παρει την αποφασι ν' αυτοκτονιση, και σταθικα παραμερα, για να προφτασω να την οσωσ και να...ερεθισω ετσι λιγα φρακια. Μα εκεινη δεν εννοουσε να πεση στο νερο ! Τελωσ, εχασα πεια την υπομνηση μου, την πληοιασα και τη ρωτησα αν μπορουσα να την βοηθησω. Η νεα δεν καταλαβαινε τα λογια μου... Το βλεμμα της ηταν αρηρημιωμενω. Ήταν οσογε αρωστοι η τρελλη ! Στην αρχη μου περασω απο το νοσ την παραδωσωσ σ' ενασ αστυνομικω. Μα δεν φανωταν κανεισ εκεινη την ωρα. Δεν υπορωουσα ωτωστω να περμωνω και ποδω, γιατί δω μου επαρωναν ο ωλλοι τη θεση μου στη γεφυρω... Την ωδηγησα λοιπον ωσ εκει περα και την προσταρωσα απ' ολο το σκυλοδω που ηθελε να της κληνη δωι φωραγε. Απο εκεινω ομωσ το βρωδυ εγινα αλλωσ ανθρωπωσ. Δεν εμια πεια τεμπελησ. Κανω δωι μπορω για να περωδω λεπτα. Και τα καταφερω... Έχω γινει οικωγενειδαρχησ ! Η αγνωστω νεα, σιγα - σιγα, αρχισε να μου

δειχνη εμπιστωση και να χαιρεται καθε φορα που μ' εβλεπε να γυριω κοντα της. Κι' ετοι ημουν ο πιο ευτυχημενωσ ανθρωπωσ του κοσμου, μα μου τα χλασε, κατωσ βλεπετε, ο κυριωσ αστυρικλαξ...

Τι συνβαινε, λοιπον ; Δεν υπηρχε καμια αμυρβολια οτι αυτη η ωμορφη νεα εχε τρελλαθη. Μα ποια ηταν αραγε ; Πωσ εχε πεσει στα χερια των αλητων του Σηκουανα ;

Η υπηρεσια μου, ωστερα απο ενα σωρο επιμωνεσ ερευνεσ, καταρωθεσ τελωσ να μηθη ολη την τραγικη ιστορια της τρελλησ νεασ : Την εβλεπα Λουιζα Ντορναν κ' εχε παντρευθη προ εξη μηνων απο ερωτα ενασ γνωστω Παρισιωδ μηχανικω, τον Εδμωνδο Ντορναν. Ένα βραδυ, λοιπον, ενω ο δυο ερωτευμενωσ συζυγοι γυριζαν στο οπιτυ τουσ, στην οδο Σαιντ - Ιλαιρ, το αυτοκινητω τουσ συνεκορισθη μ' ενα ωλλο, που εφτερε με λιγγιωθη ταχυτητα. Αποτελοσμα αυτησ της συγκρουσεωσ ηταν να σκοτωθη ο μηχανικωσ Ντορναν και να παθη δωσισιο του γεφυρωλου η συζυγωσ του, η οσοια, υπο εκεινη τη στυγη, εγινε αφανη. Φαινετα δε οτι κ' ο αλητεσ της εχρωθε δυο μπορωδεσ καλυτερα απο τα ματια των αστυνομικων, για να μη χαση τη συντοφια της. Κι' ετσι, οσο κ' αν εχικαμε ψαξει, δεν εχικαμε καταρωθεισ να την ανακαλυψωμε.

Ωστερα απο την ανακάλυψη της κατω απο τη γεφυρω, η συζυγωσ του μηχανικωυ νοσηλειθηκε σε μια νευρολογικη κλινικη, ενω ο ερωτευμενωσ αλητεσ εξαγορισε στον υποκοσμο...

Να τορα κ' η αλλοκοτη περιπετεια ενωσ Παρισιωδ, του κ. Λουι Σιανεσ, που ζαηθηκε μια μερα απο την κομοπολι και ξαναβρεθηκε, εστερ' απο εικοσα μερεσ, στο...λιμνι της Νεασ Υορκησ.

Ο Λουι Σιανεσ, ενας φτωχοσ φοιτητησ του Καριε Λατεν, εχε ενα μεγαλο λοβο : Να παη στη Νεα Υορκη. Μα δεν εχε τα εσοδα του ταξιδιου. Σκεφθηκε λοιπον να μεταχειρισθη το αιδωλο του ετεχνασμα, για να ξεφυγη απο τον αυστηρο ελεγχω, που γινεται στα υπερωκεανεια.

Πηρε μια μεγαλη κασσα, εγχαρε απ' εεω : εΠροσοχη - ευθραστοσ, και τ' ονομα ενωσ εμπρωθησ της Νεασ Υορκησ, και αρου εκανε μια καλη προμηθια φαγητου και νερω, κλειωτικη εκει μεσα, ανοιγωντασ μερικεσ τροπεσ για ν' ανατηνη. Επειτα εβαλε μερικωσ φιλουσ του, με τουσ οποιουσ εχε συμφωνησεισ απο πριν, να τον μεταφερωσ στον λιμνι της Χαδρωσ και να τον επιβιωσωσ στον το Γαλλικω υπερωκεανειω «λαγαριετω».

Κι' ετσι κανεισ δεν υποπτευθηκε οτι μεσα σ' εκεινω το τερωστω κιβωτιω ηταν κρυμμενωσ ενασ λαθρεπιβωτης. Μ' αυτο τον τροπο λοιπον ο Λουι Σιανεσ ταξειδευεσ ανεωκλητωσ ες τη Νεα Υορκη. Όταν δε το «λαγαριετω» αγκυρωδωλιωσ στο λιμνι, ο τολμηροσ φοιτητησ πηγε να τρελλαθη απο τη χαρα του ! Επειτελουσ ! Εχε πραγματωποιησει το μεγαλο ονειρω της ζωησ του ! Εχε φτασει δικωσ να πληρωσει στο Νεο Κοσμο...

Χαιρωταν ομωσ δικωσ να εεξη τη δικωσ ανθρωπινη εινε ο εκρωρωτατι της Νεασ Υορκησ. Γιατι αυτοι οι εμαγικηδεσ, οταν ειβαν δωι το κιβωτιω του Λουι Σιανεσ δεν πηγανε να το παραλαβη κανεισ, το αρησαν στην προκυμια, για να το μεταφερωσν κατωταν στις αποθηκεσ του Τελωνειω. Περσσεσ λοιπον ετσι μια δλωκληνη ωρα. Κι' εβλεπα τοτε δυο πολικωμεν της αστυνομιασ, του λιμενωσ, που εχαν σταθη εκει κοντα και παρακολωουσαν την εκερφωσ των εμπωρευματων, ειβαν τρομοκρατημενωι να κινητα μονο του ενα τερωστω κιβωτιω ! Περιεργω, πηγαν κοντα κ' αυουσαν καταλητικα να βρηναι απο μεσω μια ανθρωπινη φωνη, που ηρωτεσε βοηθεια !

Εωστεισαν λοιπον αμωσωσ ν' αφοσθη το κιβωτιω και φανταζεθε την καταληκει τουσ, οταν βρεθηκων μπρωστα σ' ενασ ανθρωπω, που εεπεκε με το κεφαλι προσ τα κατω !

Καταλαβαινετε τορα τι εχε συμβη... Οι εκρωρωτατι εχαν τοποθετησει την κασσα αναποδα κ' ο αυηχοσ Λουι Σιανεσ κωντερε ετσι να παθη συμφορη, γιατί δω το αμα εχε μαενηθη στο κεφαλι του...

Ο τολμηροσ Γαλλωσ φοιτητησ, λοιπον, απο μια ιδιοστορια της τυχησ, δεν καταρωθεσε να πραγματωποιηση το μοναδικω ονειρω του κ' αναγκασθηκε να γυριση πάλι...αναλασ στο Παρισι, δινοντασ ενα τελωσ στις ερευνεσ των αστυνομικων, ο οποιωι εχαν χαλασει τον κοσμο στο μεταξω για ν' ανακαλυθωνε τα ιχνη του...

Οσο για τα παιδια, που εξαφανιζονται, αυτα συνηθωσ εγκαταλειπον τουσ δικουσ τουσ, για να κανουν το...γυρω του κοσμου ! Μα τεισ περισσοτερεσ φορεσ δεν καταφερωτεσ να φτασωσ οφτε στο απωλλωσιω.

Τελωσ, ο Μωρις Ροσελ ανεφερεσ στον Αμερικανω δημοσιογωφω, οτι, παρ' ολα τα αυστηρα μετρα, που λαμβανωσν διαρωκω η αστυνομια, η εξαφανισεις στις μεγαλυπολεισ αυδωνων καταλητικα. Για ποιο λογω ομωσ ; Ο Ροσελ εχει τη γνωνη οτι μονον οι ψυχιατρικω θα μπορωσαν να μιασ δωσωσν μια εεξηγηση του φαινομενω αυτω.

